

- Timoteus brátr, Filemonovi milému, a pomocníkovi našemu. *Eze.3.1. *Filip.2.30.
2. A Apfite milé, a * Archippovi spoluvyřídilí našemu, i církví, kteréž jest v domě tvém: *Kol.4.17.
3. Milost * vam a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. *Kol.1.2. 1.Tes.1.1. 11.Tim.1.2.
4. Díky * činím Bohu svému, vždycky zmínku o tobě čině na svých modlitbách. *1.Tes.1.2. 11.Tim.1.3.
5. Slyše o lásce tvé, a víře, kterouž máš ku Pánu Ježíšovi, i ke všechněm svatým. *Eze.1.15. Kol.1.4.
6. Aby společnosť víry tvé mocná byla ku poznání všeho toho, cožkoli dobrého jest v vás skrze Krista Ježíše.
7. Radosti zajisté máme velikou, a potěšení z lásky tvé, že střeve a svatých občerstvena jsou skrze tebe, brátrče. *11.Tim.1.16.
8. Protož * ačkoli mnohou smělost mám v Kristu rozkázati tobě, což by náleželo. *1.Tes.2.7.
9. Však pro lásku raději prosím, jsa takový, totiž Pavel starý, a nyní * i vězeň Ježíše Krista. *Eze.3.1. 11.Tim.1.8.
10. Prosimť pak tebe za * syna svého, kteréhož jsem o zplodil v vězení svém, Onezimá. *Kol.4.9. 1.Kor.4.15. Gal.4.19.
11. Kterýž byl někdy tobě neuzitečný, ale nyní tobě i mně velmi užitečný, jehožž jsem odeslal. 12. Protož ty jej, totiž střeve má, přijmi.
13. Kteréhož já chtěl jsem býti. *Li t t e n t o k F i l e m o n o v i p s a n b y l z Ř í m a p o O n e z i m o v i s l u ž e b n í k u . *11.Tim.4.92.

EPÍSTOLA (S.) PAVLA APOŠTOLA K ŽIDŮM.

KAPITOLA 1.

Důstojnost * slávu Krista Pána, toho věčného vítěného Slova, 3. kterouž, Otci svému rovný jsa, s. všechna stvoření převyšoval, vypravuje apoštol.

Častokrát a * rozličnými způsoby mluvíval někdy Bůh otcům o skrze proroky, v těchto pak posledních dnech mluvil nám skrze * Syna svého, *1.V.12.6.3. *Luk.1.70. *Gal.4.4.

2. Kteréhož * ustanovil dědicem všeho, skrze o něhož i věky učinil. *Ž.2.8. Mat.21.38. *Jan.1.3.10.

- o budu jemu otcem, a on mi bude synem? *Ž.2.7. 11.Sam.7.14.
6. A opět, když uvodil prvorozeného na okršlek země, dí: A * kladněte se jemu všickni andělé Boží, nejléte se jemu všickni andělé Boží. *Ž.9.7.
7. A o andělích zajisté dí: Kterýž čtí andělů * své duchy, a služebníky své plamen ohně. *Ž.1.2.4.8.
8. Ale k * Synu dí: Stolicce tvá, ó Bože, na věky věků, dertla pravosti jest království tvého. *Ž.45.7.
9. Miloval jsi * spravedlnost, a nenáviděl jsi nepravost, c protož pomazal tebe, ó Bože, Bůh tvůj olejem veselí nad spoutu účastníků tvé. *Ž.45.8. Sk.10.38.
10. A * ty, Pane, na počátku založil jsi zemi, a díla o rukou tvých jsouť nebesa. *Ž.102.26. *Ž.8.4.
11. Onať pomíno, ty pak zůstáváš; a všechna jako roucho zvelšejí.
12. A jako * oděv svineš je, i budouť změněna. Ale ty jsi ten, týž, a léta tvá nepřestanou. *Ž.102.27.28.
13. A kterému kdy z andělů řekl: Sed na * pravici mé, dokudž nepoložím nepřítel tvých za podnože nob tvých? *Ž.101. Mat.22.44. Sk.2.34.
14. Zdalíž všickni nejsou služebníci duchové, kteříž posláni bývali * k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení? *Ž.94.8; 91.11.

KAPITOLA 2.

Nového Kristova Zákona mnohem plněji, povoluháno býti má než onoho Starého, poněvadž 9. i smrt i oslavení Páně 11. k našemu převelikému užtku přišlo.

Protož musímeť my tím snázněji četiti toho, což isme slyšali, aby nám to nevymizelo.

2. Nebo poněvadž skrze andělů mluvené slovo bylo pevně, a každé přestoupení a neposloušení vzato spravedlivou odměnou pomsty.
3. Kterakž my * uteceme, takového zanedbávajuce spasení? Kteréhož nejprvé začavši vypravováno býti skrze samého o Pána, od těch, kteříž jej slyšali, nám jest utvrzeno. *Ez.10.38.
4. Cemuž i Bůh * svědectví vydával skrze divy, a zázraky, a

- rozličné moci, i podělování Duchem svatým, podlé vůle své. *Mar.16.20.
5. Nebo * nepoddal anděhlm okrkšiku země budoucchu, o kterémž mluvíme. *Ez.1.2.4.8.
6. Osvědčilť pak na jednom místě jeden, řka: Co jest člověk, že nah pomní, aneb syny člověka, že na něj patříš? *Ž.8.5; 14.3.
7. Malíčkos jej menšího než andělů učinil, slavou * a cí korunoval jsi ho, a ustanovils jej nad dílem rukou svých. *Mat.23.18. Eze.1.21.22.
8. Všecko * jsi podmanil pod nohy jeho. Poddav pak jemu všechno, níteho nezanechal nepodmaněného jemu. I však nyní ještě nevidíme, aby jemu všecko poddáno bylo. *Ž.8.7.
9. Ale * toho Ježíše, kterýž máleko nižší byl než andělé, vidíme pro utrpení smrti slavou a cí korunovaného, aby z milosti Boží za všechny okusil smrti. *Sk.2.33. Filip.2.8.9.
10. Slušeloť * zajisté na toho, pro kteréhož jest všecko, a skrze kteréhož jest všecko, aby mnohé syny k slávě přiveda, o vůdce spasení jejich skrze utrpení posvětil. *Jan.1.3. Ř.11.36. 1.Kor.24.26.46. Sk.3.15. Filip.2.9.
11. Nebo i ten, kterýž * posvěcuje, i ti, kteříž posvěceni bývali, z jednoho jsou vsickni. Pro kterouž příčinu nestydl se jich nazývati o bratřimi. *k.19.12. *k.3.17. Mat.12.50. Jan.20.17.
12. Řka: * Zvěstovati budu jméno tvé bratřim svým, u prosřed shromáždění prozpěvovati budu tobě. *Z.23.23.26.
13. A opět: * Já budu v něm doufati. A opět: O Aj. já a dívky, kteréž dal mi Bůh. *11.Sam.22.3. *Ez.8.18.
14. Poněvadž tedy dívky účastnost mají těla a krve, i on též * podobně účasten jest jich, aby skrze o smrt zahladil toho, kterýž má vládarství smrti, to jest dčábla. *Jan.1.14. *Ez.25.8. 11.Tim.1.10.
15. A * vysvobodil ty, kteříž bázni smrti po všecken čas života o podroben byli v službu. *Luk.1.74. *Ez.8.15.
16. Neboť nikoli nepřijal andělů, ale sám Abrahámovi přijal.
17. Pročež ve všem připodobněn býti měl bratřim, aby milosrdný byl, a věrný nejvyšší kněz. *)

*) Biblii kraal. z r. 1618: biakup.

tom, což se u Boha k očistění
břichů lidu dítí mělo.
18. Nebo že sám trpěl, pokou-
šín byv, může také pokušení trpí-
cím spomáhati.

KAPITOLA 3.

Mnohem důstojnějšího Krista Pána nad
Mojiše být dovede, 7. k upřímnému
blanu Pána poslušnosti, 9. hrozný o ži-
dech připomíná příklad, plně ponouká.
A protož, bratři svatí, * povolání a-
nebeského účastníci, spatřujte a-
poštolu a nejvyššího kněze!) vy-
znání našeho, Krista Ježíše,
*I Petr. 1,15. Filip. 3,14.

2. Věrného tomu, kdož jej usta-
novil, jako i * Mojiš byl ve všem
domě jeho.
*I Tim. 2,17.

3. *Tim* věští zajisté slávy tento
nad Mojiše jest hoden, čím větší
má čest stavitel nežli sám dům.
4. Nebo všeliký dům ustaven
bývá od někoho, ten pak kdož
všecky tyto věci * ustavěl, Bůh
jest.
*I Kor. 3,9. Eze. 2,10.

5. A Mojiš * zajisté věrný byl
v celém domě jeho, jako služebník,
na osvědčení toho, což potom
mělo mluveno býti.
*I Tim. 2,17.

6. Ale Kristus, jako Syn, *paruje*
nad domem svým. Kterýžto * dům
my isme, jestliže * svobodnou
doutlivostí, a tu chloubu naděje
až do konce o pevnu zachováme.
*I Kor. 3,16. Eze. 24,12. 2,10. 2,9.

7. Protož jakž praví Duch svatý:
Dnes, uslyšeli-li * byste hlas jeho,
*2. 9,7.

8. Nezatvrzujtež srdcí svých, ja-
ko při onom * popuzení v den
pokušení toho na poušti.
*I Tim. 2,17. 2,17. 2,17.

9. Kdež * pokoušeli mne otcové
mé po čtyřiceti let.
*I Tim. 2,17. 2,17. 2,17.

10. Protož hneviv jsem byl na
pokolení to, a řekl jsem: Tito
vždycky bloudí srdcem, a nepo-
znávají cest mých.
*I Tim. 2,17. 2,17. 2,17.

11. Pročež * přísáhl jsem v hně-
vé svém, že nevedou v odpočinutí
mé.
*I Tim. 2,17. 2,17. 2,17.

12. Vítěz, bratři, aby snad v
někom z vás nebylo srdce zlé a
nevěrné, kteréž by odstupovalo od
Boha živého.
*I Tim. 2,17. 2,17. 2,17.

13. Ale * napomínejte se vespo-
lěk po všechny dny, dokudž se dnes
jmenuje, aby někdo z vás nebyl
zatvrzen oklamáním hřícha.
*Mat. 18,15.

1) Biblii kral. z r. 1613: biskupa, a nepo-
kolení to, a řekl jsem: Tito
vždycky bloudí srdcem, a nepo-
znávají cest mých.

14. Účastníci * zajisté Krista utí-
něni isme, jestliže však ten o po-
čátek podstaty až * do konce
pevný zachováme.
*I Petr. 1,4. 2,17. *2. 2,10. 2,9.

15. Protož dokudž se říká: Dnes,
uslyšeli-li byste * hlas jeho, ne-
zatvrzujte srdcí svých, jako při
onom popuzení.
*2. 4,7. 2,9. 7,8.

16. Nebo někteří vsyše, po-
puzeli ho, ale ne všickni, kteříž
vyšli z Egypta skrze Mojiše.
17. Na které se pak hněval čty-
řiceti let? Zdali ne na ty, kteříž
hříchili, jejičž * těla padla na
poušti?
*I Tim. 2,17. 2,17. 2,17.

18. A kterým * zapřisáhl, že ne-
vedou do odpočinutí jeho? Vsa-
k tēm, kteříž byli neposlušni.
*I Tim. 2,17. 2,17. 2,17.

19. A vidíme, že nemohli vjíti
pro nevěru.
KAPITOLA 4.

Věciem právě v Krista připraveno jest
odpočinutí, k němužto jakož oni první
pospíhali, 11. tak i my ovšem znan-
jíce cesty nebezpečnost, 13. oči Božích
jasnost, 15. i kněze nejvyššího mitos-
tívozt, anažně chvátejme.

Bojme se tedy, aby snad opustí
zaslibení o vjíti do odpočinutí
jeho, neopozdil se někdo z vás.
2. Nebo i nám zvěstováno jest,
jako i oněmno, ale neprospěla
jim řeč slyšená, nepřipojená k
víře těch, kteříž slyšeli.
3. Neboť vcházíme v odpočinutí
my, kteříž jsme uvěřili, jakož
řekl: Protož * jsem přísáhl v hně-
vé svém, že nevedou v odpoči-
nutí mé, ačkoli dokonána jsou
dila od ustanovení světa. *2. 9,11.

4. Nebo pověděl na jednom mis-
tē o sedmém dni takto: * I odpo-
činul Bůh dne sedmého ode všech
skutků svých. *I Tim. 2,2. 11. 2,17. 2,17.

5. A tuto zase: * Že nevedou v
odpočinutí mé.
*I Tim. 2,2. 11. 2,17. 2,17.

6. A poněvadž vždy na tom jest,
že někteří mají vjíti do něho, a
kteříž prvě zvěstováno jest,
nevedli pro nevěru.
7. Opět ukládá den jakysi: * Dnes,
pravě, (jakož řečeno jest.) Dnes
uslyšite-li hlas jeho, nezatvrzujte
srdcí svých.
*2. 9,7. 2,9. 7,8.

8. Nebo byt byl Jozue v odpo-
činutí je uvedl, nebyl by potom
mluvil o jiném dni.
*I Tim. 2,2. 11. 2,17. 2,17.

9. A protož zůstáváť svátek lidu
Božímu.
*I Tim. 2,2. 11. 2,17. 2,17.

10. Nebo kdožkoli všel v odpo-
činutí, a nebyl by potom
mluvil o jiném dni.
*I Tim. 2,2. 11. 2,17. 2,17.

činutí jeho, takéť i on odpočinul
od skutků svých, jako i Bůh od
svých.
11. Snažmež se tedy vjíti do toho
odpočinutí, aby někdo neupadl v
týž příklad nedověry.
12. Žítíť jest zajisté řeč * Boží
a mocná, a pronikavější nad vše-
líký meč o na obě straně ostrý, a
dosahujeť až do rozdělení i duše
i ducha i kloubů i mozku i kos-
tech, a rozeznává myšlení i mině-
ni srdce.
*Jer. 23,29. I Kor. 14,34. *2. 1,16.

13. A není stvoření, kteréž by
nebylo zjevně přebličejem je-
ho, nýbrž všechny věci isou * nahé
a odkryté očima tohō, o kterémž
jest řeč naše.
*2. 3,13. 1,14. 3,16.

14. Protož majice velkého nej-
vyššího kněze!), kterýž pronikl
nebesa, Ježíše Syna Božího, drž-
mež to vyznání.
15. Nebo nemáme * nejvyššího
kněze!), kterýž by nemohl čte-
dlen býti mdlob našich, ale o zku-
šeného ve všem nám podobně,
kromě * hříchu.
*I Kor. 2,17. *Mat. 4,1. *2. 1,16. 2,17. 2,17.

16. Přistupmež * tedy snad s
o douláním k trůnu * milosti,
abychom dosáhli milosrdenství, a
milych dosáhli ku pomoci v čas
příhodný.
*Eze. 2,18. *Eze. 3,12. Žid. 10,19. *2. 3,25.

KAPITOLA 5.

Křístus Pán jest nejdůstojnější, 4. a od
Otce neobtěhlo povolání nejvyšší kněz,
6. jehož figuroval onen Melchisedech i
král i kněz, 11. O čemž apoštol i pro
hubokost věci, i pro mdlobu Židů, ne-
mohl tak, jakž sláelo, vypravovati.

Všeliký zajisté * nejvyšší kněz?)
z lidu vzaty za lidi byvá postaven
v jedné s Bohem, totiž aby obe-
toval i dary i oběti za hříchy,
*I Tim. 2,2. 11. 2,17. 2,17.

2. Kterýž by mohl, jakž sluší,
lístos míti nad nezajícim a btou-
dicim, jsa i sam obkřícim nemoci.
3. A pro ni * povinen jest, ja-
kož za lid, tak i za sebe samého
obětovati za hříchy.
*2. 3,25. 2,17. 2,17. 2,17.

4. A aniz kdo sobě sám té cti
povolaje, ale ten, kterýž by byl
povolán od Boha, jako * i Aron.
*I Tim. 2,2. 11. 2,17. 2,17.

5. Tak i Kristus ne * sám sobě
lístos povolaje, ale ten, kterýž by byl
povolán od Boha, jako * i Aron.
*I Tim. 2,2. 11. 2,17. 2,17.

te cti osobil, aby byl nejvyšším
knězem!), ale ten, kterýž řekl
jemu: o Syn můj jsi ty, já dnes
zplodil jsem tebe.
*Jan. 8,54. *2. 2,7. Sk. 13,38. Žid. 1,15.

6. Jakž i jiné praví: * Ty jsi
kněz na věky podle řádu Melchi-
sedechova.
*2. 7,17. Žid. 1,10. 4.

7. Kterýž za dnů těla svého * mod-
lity a ponížene prosby k tomu,
kterýž ho mohl zachovati od
smrti, s křikem velikým a slzami
obětoval, a vyslyšán jest v tom
strachu.
*Mat. 26,38. 26,38.

8. A ačkoli byl Syn Boží, z toho
však, což strpěl, * naučil se po-
slušensvti.
*Filip. 2,8.

9. A tak dokonaly jsa, učiněn
jest všechněm sebe * poslušným
o původem spasení věčného,
*2. 1,9. ož. 2,10.

10. Nazván jsa od Boha nejvyš-
ším knězem!) podle řádu * Mel-
chisedechova.
11. O kterémž mnoho by se
mělo mluvit, a to nesnadných
věcí k vypravění, ale vy jste ne-
způsobných ústi.
12. Nebo měvše býti v tak dlou-
hém času mistři, opět potřebu-
jete učení býti prvím počátkům
výmluvnosti Božích, a učinění jste
* mléka potřebující, a ne pokrmu
hrubšího.
*I Kor. 3,1. 2,1. 2,1. 2,1.

13. Kdožkoli zajisté mléka se
drží, nechápá slova spravedlnosti:
* (nebo nemluvně jest.)
*I Kor. 3,2. 2,14. 2,20.

14. Ale dokonalych jest hrubý
pokrm, totiž těch, kteříž pro
zvyklost mají smysly zpsobné k
* rozeznání dobrého i zlého.
*I Kor. 7,15. 16. 2,14. 2,14.

KAPITOLA 6.

Napomíná Židů, aby nekrsali, 7. ale
růst, prospívali, i k dokonalosti se něstí
usilovali, 12. na přejitá Božská za-
slibeni důfamlivě zpořehajice.

Protož opustice řeč počátku Kris-
tova, k dokonalosti se nesme, ne
opět zakládajice gruntu * pokání
z skutků mrtvých, a víry v Boha,
*2. 9,14.

2. Křtů učení, a vzkládání ru-
kou, a vzkřisení z mrtvých, i
soudu věčného.
3. A toť učiníme, * dopustí-li
Bůh.
*Sk. 18,21. I Kor. 4,19. Jak. 4,15.

4. Nebo * nemožné jest jednou
již osvíceným, kteříž i zakusili
lístos, 1) Biblii kral. z r. 1613: biskupem.

daru nebeského, a účastníci učiněni byli Duchu svatého,

^{*Mat. 12, 31. 45. 11 Petr. 2, 20.}

5. Okusili také dobrého Božího slova, a moci věka budoucího.

6. Když padli, zase obnovili se ku pokání, jakožto těm, kteříž opět sobě znova křizují Syna Božího, a v porouhání vydávají.

7. Země zajisté, kteráž často na sebe přicházející déšť pije, a rodi bylinu přínodnou těm, a kterýchž bývá dělána, dochází porouhání od Boha.

8. Ale vydávající trní a bodláky zavřížena jest, a blízká zlořečení, jejižto konec bývá spálení.

^{*Mat. 21, 19.}

9. A však, nejmilejší, nadějněť se o vás lepších věcí, a máježjících k spasení, ať pak koli tak mluvím.

10. Neboť není * nespravedlivý Bůh, aby se o zapomenul na práci vaši, a na pracovitou lásku, kteráž jste dokazovali ke jménu jeho, sloužive svatým, a ještě sloužice.

^{*R. 3, 4. 11 Par. 15, 7. Mat. 10, 45.}

11. Zadámeť pak, aby jeden každý z vás až do konce prokazoval ty * naděje.

^{*R. 3, 14. Mat. 24, 19.}

12. Tak abyste nebyli leniví, ale následovníci těch, kteříž skrze viru a snáselivost obdrželi dědic-tví zaslíbení.

13. Bůh zajisté zaslíbení * čině Abrahamovi, když neměl skrze koho většího přisáhnouti. o přisáhl skrze sebe samého,

^{*Z. 103, 9. Luk. 1, 73. 1 Petr. 1, 23.}

14. Rka: Jistě požehnám velmi tobě, a velice rozmnožím tebe.

15. A * tak trpělivě očekáváje, dosáhl zaslíbení.

^{*K. 10, 36.}

16. Lidé zajisté skrze většího přisáhali, a všeliké rozepře mezi nimi konec jest, když bývá potvrzena přísahou.

17. A takž Bůh, chtěje dostatečně ukázatí dědicům zaslíbení nepřeměnitelnost rady své, vložil mezi to přísahu,

18. Abychom skrze ty dvě věci nepohnutelné, (v nichž nemožné jest, aby Bůh * klamal) měli přepevné potěšení, my, kteříž jsme se utekli k obdržení předložené naděje.

^{*1 Petr. 1, 10. Tit. 1, 2.}

19. Kterouž máme jako kotvu duše, i bezpečnou i pevnou, a vcházející až do vnitřku za oponu,

20. Kdežto předchůdce pro nás všel Ježíš, jsa učiněn podle řádu

* Melchisedechova nejvyšší kněz zem' na věky. *K. 3, 1; 4, 14; 5, 6; Ž. 10, 4.

KAPITOLA 7.

Knězari Levitické, potom i knása Melchisedech, figurujícího Krása kněze věčného, pěkně vysvětluje, 12. a jak druhým způsobem Krista pravá věky věky převyšoval, radostně vypravuje.

Nebo ten Melchisedech byl * král Sálema, kněz Boha nejvyššího, kterýž vyšel v cestu Abrahamovi, navracujícímu se od pobití králů, a dal jemu požehnání. *1 M. 14, 18.

2. Kterémuž * Abraham i desátek dal ze všeho. Kterýž nejprve vykládá se král spravedlnosti, potom pak i král Sálema, to jest král pokoje, *1 M. 14, 20.

3. Bez * otce, bez matky, bez rodu, ani počátku dnů, ani skončení života nemaje, ale připodobněn jsa Synu Božímu, zůstává kněz věčné. *R. 6.

4. Pohlédtež tedy, kterak ten byl, jemuž i desátky z kořisti dal Abraham patriarcha.

5. A ješto ti, kteříž jsou z synů Lévi knězství přijímající, * příkazani mají desátky bráti od lidu podle zákona, to jest od bratří svých, ačkoli poslyš z bedr Abrahamových, *1 M. 18, 21, 26.

6. Tento pak, jehož rod není počten mezi nimi, desátky vzal od Abraham, a tomu, kterýž měl * zaslíbení, o požehnání dal. *R. 4, 13. Gal. 3, 16. 1 M. 14, 19.

7. A jistě beze všeho odporu menší od většího požehnání bête, *1 M. 14, 19.

8. A tuto desátky berou smrtelní lidé, ale tamto ten, o němž se vsvědčuje, že jest živ.

9. A ať tak dím, i sám Lévi, kterýž desátky dal, v Abrahamovi byl, když * vyšel proti němu Melchisedech. *1 M. 14, 18.

11. A protož byla-liť * dokonalost skrze Levitické knězství, (nebo za něho vydán jest lidu zákon,) jakáž toho byla potřeba, aby jiný kněz podle řádu Melchisedechova povstal, a nebyl podle řádu Aronova jmenován? *R. 14, 19.

12. A poněvadž jest knězství přeneseno, musilof také i zákona přenesení býti.

13. Nebo ten, o kterémž se to pravi, jiného jest pokolení, z kter-

rehož žádný při oklání v službě nebyl.

14. Zjevné jest zajisté, že z * pokolení Judova posel Pán náš, o kterémžto pokolení nic z strany knězství nemluvil Mojžíš. *1 M. 48, 10. 12. 11, 1.

15. Nýbrž hojněji to jest zjevné, že povstal jiný kněz podle řádu Melchisedechova,

16. kterýž učiněn jest ne podle zákona přikázání tělesného, ale podle moci života neporušitelného.

17. Nebo svědčí: * Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. *K. 5, 6; 9, 7, 20. Ž. 10, 4.

18. Stalo se zajisté * siození onoho předěšlého přikázání, proto že o bylo mdlé a neužitečné. *Gal. 4, 9. 0 K. 9, 5.

19. Nebo ničeho k dokonalosti nepřivedl zákon, ale na místo jeho uvedena lepší * naděje, skrze o níž přiblížujeme se k Bohu. *Jan. 1, 17. Sk. 13, 38. R. 3, 21. 38. 0 Efez. 2, 18.

20. A to i podle toho, že ne bez přisáhy jest uvozděn. *Ž. 10, 4.

21. Nebo onino bez přisáhy kněžní učiněni bývali, tento pak s přisahou, skrze toho, kterýž řekl k němu: * Přisáhl Pán, a nebudeť toho litovati: Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. *Ž. 10, 4.

22. Podlé čehož lepší * smlouvy prostředníkem učiněn jest Ježíš. *K. 8, 6.

23. A také onino mnozí bývali kněží, proto že smrt bránila jim vědycky trvati;

24. Ale tento poněvadž zůstává na věky, věčné má knězství.

25. A protož i dokonalé spasiti může ty, kteříž přistupují skrze něho k Bohu, vědycky jsa živ k * orodování za ně. *K. 5, 24. Ž. 8, 94. 1 Tim. 2, 5.

26. Takověť * zajisté nám slušelo mti nejvyššího kněze' svatého, nevinného, nepoškrvněného, odděleného o od hříšníků, a kterýž by vyšší nad nebesa učiněn byl, *K. 4, 14, 15. 0 1 Petr. 2, 22.

27. Kterýž by nepotřeboval na každý den, jako onino kněží, * nejprv za své vlastní hříchy obětí obětovati, potom za lid. Nebo učinil to jednou, samého sebe obětovav. *K. 5, 3. 11 M. 5, 7; 16, 6 násl. *Jer. 34, 7. 11 Kor. 6, 18.

28. Zákon zajisté lidi mající násl.

1) Biblii kral. z r. 1613: biskupem.

2) Biskupa. — 3) biskup.

KAPITOLA 8.

Kristus Pán nové smlouvy milostivě předložil prostředníkem, 5. staré smlouvy prostředníky i služebníky všecky nepřivratitelně převyšuje.

Ale summa toho mluveni jest, že takového máme nejvyššího kněze, kterýž se * posadil na pravici trůnu velebnosti v nebesích. *Efez. 1, 20.

2. Služebník jsa svatyně. * Právě toho stávkou, kterýž Pán vzdělal, a ne človek. *K. 9, 11. 24. 11 Kor. 5, 1.

3. Všeliký zajisté nejvyšší kněz k obětování darů a obětí býva ustanoven, a protož potřeba bylo, aby i tento měl, co * by obětoval. *K. 5, 1. Efez. 2, 4.

4. Nebo kdyby byl na zemi, aniž by knězem byl, když by zůstával u kněží, kteříž obětují dary podle zákona.

5. Sloužice podobensví a * stinu nebeských věcí, jakož Mojžíšovi od Boha řečeno bylo, když dokonalý měl stánek: Hleď, o přý. abys udělal všecko ku podobě ství, kterýž jest ukázáno na této hoře. *K. 10, 1. Kol. 2, 17. 0 1 M. 25, 40.

6. Nyni pak tím důstojnějšího došel úřadu, čímž i lepší smlouvy prostředníkem jest, kterážto lepšími zaslíbeními jest uvrzena.

7. Nebo kdyby ona první byla bez úhony, nebylo by hledáno místa druhé.

8. Nebo obviňuje Židy, dí: * A, jdouvé jdou, pravi Pán, v nichž vejdou s domem Izraelským a s domem Judským v smlouvu novou.

^{*1 Petr. 31, 31. 32. 38; 33, 14.}

9. Ne podle smlouvy té, * kterouž jsem učinil s otci jejich v ten den, když jsem je vzal za ruku jejich, abych je uvedl z země Egyptské. Nebo oni neopustili se smlouvy mé, a já opustil jsem je, pravi Pán. *1 M. 16, 9. násl.

10. Protož tatoť jest * smlouva, v kterouž vejdou s domem Izraelským po těch dnech, pravi Pán: Dam zákony své v mysl jejich, a na srdcích jejich napíši je, o a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem. *R. 11, 27.

1) Biblii kral. z r. 1613: biskupem.

2) Biskupa. — 3) biskup.

11. A nebudouť učiti jeden každý bližního svého, a jeden každý bratra svého, Fikajice: Poznej ti budou, od nejmenšího znáti až do největšího z nich.
12. Nebo * milostiv budu nepravostem jejich, a na hříchy jejich, ani na nepravosti jejich nikoli nezpomenou více.
*J. 31. 34. Ř. 11. 27.

13. A kdyžť pravi o nové * tédy pokládá první za věčnou; což pak větší a schází. blízké jest za-hytnuti.

KAPITOLA 9.

Rozložena rozkošně řeč stánek, 8. i těch věcí, kteréž v něm byly. 11. * znamení, kteréž Kristus Pán nevyšší sám jediný kněz, a do jaké věci vřavýně jedinou, kdy a jako oběti, 15. i co dobrého tím zjednat.

Mělat pak i * první ona smlouva nařízené služby a svatyni světskou. * 11. M. 23. 8.

2. Nebo * udělán byl stánek první, v kterémž byl svícen, a o stůl, a posvatní chlebové, a ten sloužil svatyně.
* 11. M. 26. 1. násl. 11. M. 23. 23.

3. Za druhou pak opouň obil stánek, kterýž sloužil * svatyně svatých, * 11. M. 26. 33.

4. Zlatou maje kadidelnici, * a truhlu smlouvy, všudy obloženou zlatem, kdežto bylo věderce zlaté, mající v sobě mannu, a hůl * Aronova, kteréž byla zkvětlá, o a dsky zákona,
* 11. M. 25. 10. 36. 16. 33. * 11. M. 17. 10. * 11. M. 34. 29. 1. Král. 8. 9. 11. Par. 5. 10.

5. Nad truhlou pak cherubínové slávy, zastěhující slitovníci. O kterýchž věcech není potřeby nyní vypravovati o jedné každé obzvláštně.
6. To pak když tak jest zřizeno, do prvního stánku vřady * vcházejí kněží, služby vykonávajíce, * 11. M. 18. 3. násl.

7. Do druhého pak * jedinou v rok sám nejvyšší kněz, ne bez krve, kterouž obětuje sám za sebe, i za lidské nevědomosti.
* 11. M. 30. 10. 11. M. 10. 9. násl.

8. Čímž Duch svatý ukazuje to, že ještě * nebyla zjevna cesta k svatyni, dokudž první stánek trval. * 16. 9. 20. 1. z. 35. 8. Jan. 14. 6.

9. Kterýž byl podobensvím na ten tehdejší čas, v němž darové
* 11. M. 30. 21. 11. M. 8. 15. 16. 14.

1) Bibli kral. z r. 1618: biskup.

10. Toliko v * pokrmiss a v nápojích, a v rozličných umýváních a ospravedlnováních tělesných, až do času napravení, záležející.
* 11. M. 1. 9. násl.

11. Ale Kristus přišel, * nejvyšší kněz, * budoucího dobrého, skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukou udělaný, to jest ne tohoto stavění.
* k. 3. 1.

12. Ani skrze * krev kozlů a telat, ale skrze o svou vlastní krev, * všed jednou do svatyně, o věčné vykoupení nalezl.
* 11. M. 16. 3. 38. 30. 38. * 11. M. 1. 7. 27. 28. 10. 12.

13. Nebo * jestližež krev bytí a kozlů, a o popel jalovce, pokropující poskvrněných, posvěcuje k očištění těla, * 11. M. 10. 4. 11. M. 16. 14. 11. M. 19. 9. 12. 17. 18.

14. Čím * více krev Kristova, kterýž skrze Ducha věčného o samého sebe obětoval neposkvrněného Bohu, očistí * svédome * o Bohu živému? * 11. Petr. 1. 19. 1. Jan. 1. 7. 6. Gal. 1. 4. * 11. M. 1. 14. * 11. M. 1. 17. 25.

15. A pro tu příčinu nové smlouvy prostředník * jest, aby, když by smrt mezi o v kročila k v. placení přestoupení těch, kteréž byla za první smlouvy, zastěhnutí věčného * * dědiců přijali ti, kdož jsou povoláni.
* 11. M. 2. 5. 28. 13. 30. Ř. 5. 6. * k. 6. 23.

16. Nebo kdež jest křašti, potřeby jest, aby k tomu smrt přikročila toho, kdož činil křašti.
17. Křašti * zajiště těch, kteříž zemřeli, stály jest, poněvadž ještě nemá moci, dokudž živ jest ten, kdož křašti činil.
* Gal. 3. 15.

18. Protož ani první onen bez krve nebyl posvěcován.
19. Nebo když * Mojžiš všecka prikázání podlé zákona všemu lidu předložil, vzav krev tejal a novou a s vzopem, tak spolu i kni-hy i všeho lidu, pokropil.
* 11. M. 24. 5. 6. 11. M. 16. 15. 16. 18.

20. Řka: * Tatoť jest krev zákona, kterýž vám Bůh vydal.
* 11. M. 24. 8. Mat. 26. 28.

21. Ano i * stánku i všech nádob k službě náležitých rovné též krvi * pokropil.
* 11. M. 30. 21. 11. M. 8. 15. 16. 14.

1) Bibli kral. z r. 1618: biskup.

22. A téměř všecko podlé * zákona na krvi očisťováno bývá, a bez o krve vyhliti nebyvá odpuštění.
* 11. M. 17. 11. 1. Efez. 1. 7. * 2. 40. 7. 50. 8. 1. 1. 11.

6. Zápalných obětí, ani obětí za hřích jsi neobhlbil.
7. Tehdy řekl jsem: Aj, iduť, (jakož v knihách psáno jest o mně,) abych činil, o Bože, vůli svou.
8. Pověděv napřed: Ze obětí a daru, a zápalů, i obětí za hřích (kteréž se podlé zákona obětují,) nechtl jsi, aniž jsi obhlbil.
9. Tehdy řekl: Aj, * iduť, abych činil, o Bože, vůli svou. Ruší první, aby druhé ustanovil.
* 2. 40. 8. 9.

10. V kteréžto vůli posvěčení jsme skrze obětování těla * Ježíše Krista jednou. * 9. 12. 28. 10. 14.

11. A všeliký zajiště kněz přistojí, na každý den službu konaje, a jednostejně často obětuje oběti, kteréž nikdy * nemohou díti hříchů.
* 11. M. 1. 10. 12. Ale tento, jednu obět obětováva za hřichy, * vzdycky sedl na o pravici Boží, * 9. 12. 28. 10. 14.

13. Již dále * očekává, až by o položení byli nepřátelé jeho za podnož noh jeho. * 2. 8. 9. 10. 11. Sk. 9. 35.

14. Nebo jednou obětí dokonale učinil na věky ty, kteříž posvěceni bývají.
15. Svědčíť pak nám to i sám Duch svatý. Nebo prvé pověděl: 16. Tatoť jest * smlouva, kterouž učiním s nimi po těch dnech, praví Pán: Dám zákony své o v srdce jejich, a na myslích jejich napíši je.
* 2. 8. 9. 10. 11. 27. 31. 32. 36. 45.

17. A na hřichy jejich, i na nepravosti jejich nikoli nezpomenou více.
18. Kdežť pak jest odpuštění jejich, neníť více obětí za hřích.
19. Majíce tedy, bratři, * plnou svobodu k * vůli do svatyně skrze krev Ježíšovu, * 4. 16. 1. Jan. 2. 28. 3. Jan. 10. 9. Ř. 3. 2. Efez. 2. 13. 18. 3. 12.

20. (Tou cestou * novou a živou, kterouž nám způsobil skrze opouň, to jest tělo své.) * 4. 16. 1. Jan. 14. 6. 21. A * kněze velkého nad domem Božím, * 4. 14. 16. 22. Přistupmež s * pravým srdcem, v plné jistotě víry, očisťená o majíce srdce od svědomí zlého, * 4. 16. Efez. 3. 12. 3. 13. 18.

23. A * umyté tělo vodou čistou, o držmež nepochybné vyznání
* 1) Bibli kral. z r. 1618: biskup.

KAPITOLA 10.

Ukazav apoštol nedostatečnost Starého Zákona, 5. dostatečnost pak přeřčenou Krista Pána, 19. k opravdovému jeho se přitáčení, 24. a svatosti života propeřování velmi pilně napomíná.

Zákon zajiště, * maje stín budoucího dobrého, a ne sám obraz těch věcí, jednostejnými obětují, kteréž po všecka léta obětují, nikdy o nemůž přistupujících donalých učiniti.
* 11. M. 16. 14. Kol. 2. 16. 17. 2. 18. 9. 9.

2. Sic jinak zdalil by již nepřestaly oběťovány býti, proto že by již neměl žádného svědomí z hříchů ti, kteříž obětují, jsouce jednou očisťeni?
* 11. M. 24. 5. 6. 11. M. 16. 15. 16. 18.

3. Ale při těch obětech připomínání hříchů děje se každého roku.
4. Neboť * možné není, aby krev bytí a kozlů shladila hřichy, * 4. 13. 11. M. 16. 14. 16. 1. M. 14. 6.

5. Protož vcházejte na svět, di-
* 1) Bibli kral. z r. 1618: biskup.

naděje; (nebo věrný * jest ten, kterýž zaslíbil.)

24. A šetřime jedni druhých, k rozněcování se v lásce a dobrých skutcích.

25. Neopouštějce společného shromáždění svého, jako někteří obyčej mají, ale * napomínajíc se, a to tím více, čímž více vidíte, že se o ten den přibližuje.

26. Nebo jestliže bychom * dobrovoleně hřešili pro přijetí známosti pravdy, nezůstávalo by již o-
bětí za hříchy.

27. Ale hrozně nějaké * očeká-
vání soudu, a ohně prudká páli-
vost, kterýž žrátí má protivníky.

28. Kdož by koli pohrdal * záko-
nem Mojižiovým, bez lítosti * pode-
dvěma neb třmi svědky umírá.

29. Což se vám zdá, čím přís-
nějšího trestání hoden jest ten,
kdož by Svna Božího pošlapával,
a krev smlouvy, kterouž byl po-
svěcen, za nehodnou útráňého vá-
žení by měl, a Duchu milosti do-
tupu učinil?

30. Znamet' zajisté, toho, jenž
* řekl: Mně pomsta, já odplátim.
praví Pán. A opět: O Pán sou-
diti bude lid svůj.

31. Hrozněť jest * upadnutí v
ruce Boha živého.

32. Rozpomeňtež se pak na pře-
dejší dny, v nichž osvícení byvše,
mnohý boj utrpení * snášel jste.

33. Budťto když jste byli i po-
haněnými i ssouzenými jako di-
vadlo učiněni, budťto * účastníci
učinění byvše těch, kteříž tak
zmitáni byli.

34. Nebo i * vězení mého čitelní
jste byli, a rozčívání státek
svých s radostí o jste strpěli, vě-
douce, * že v sobě máte lepší
zboží nebeské a trvanlivé.

35. Protož nezamítejtež smělé
doutanlivosti své, kteráž velikou
má odplatu.

36. Než potřebě jest vám * trpě-
livosti, abyste vůli Boží činíce,
dosáhli zaslíbení.

37. Nebo jestěť velmi, * velmi
malitko, a ai, ten, kterýž přijíti
má, přijde, a nebudet meskati.

38. Protož nezamítejtež smělé
doutanlivosti své, kteráž velikou
má odplatu.

39. Než potřebě jest vám * trpě-
livosti, abyste vůli Boží činíce,
dosáhli zaslíbení.

40. Protož nezamítejtež smělé
doutanlivosti své, kteráž velikou
má odplatu.

41. Než potřebě jest vám * trpě-
livosti, abyste vůli Boží činíce,
dosáhli zaslíbení.

42. Protož nezamítejtež smělé
doutanlivosti své, kteráž velikou
má odplatu.

43. Než potřebě jest vám * trpě-
livosti, abyste vůli Boží činíce,
dosáhli zaslíbení.

44. Protož nezamítejtež smělé
doutanlivosti své, kteráž velikou
má odplatu.

45. Než potřebě jest vám * trpě-
livosti, abyste vůli Boží činíce,
dosáhli zaslíbení.

46. Protož nezamítejtež smělé
doutanlivosti své, kteráž velikou
má odplatu.

47. Než potřebě jest vám * trpě-
livosti, abyste vůli Boží činíce,
dosáhli zaslíbení.

48. Protož nezamítejtež smělé
doutanlivosti své, kteráž velikou
má odplatu.

49. Než potřebě jest vám * trpě-
livosti, abyste vůli Boží činíce,
dosáhli zaslíbení.

50. Protož nezamítejtež smělé
doutanlivosti své, kteráž velikou
má odplatu.

51. Než potřebě jest vám * trpě-
livosti, abyste vůli Boží činíce,
dosáhli zaslíbení.

52. Protož nezamítejtež smělé
doutanlivosti své, kteráž velikou
má odplatu.

53. Než potřebě jest vám * trpě-
livosti, abyste vůli Boží činíce,
dosáhli zaslíbení.

54. Protož nezamítejtež smělé
doutanlivosti své, kteráž velikou
má odplatu.

55. Než potřebě jest vám * trpě-
livosti, abyste vůli Boží činíce,
dosáhli zaslíbení.

56. Protož nezamítejtež smělé
doutanlivosti své, kteráž velikou
má odplatu.

57. Než potřebě jest vám * trpě-
livosti, abyste vůli Boží činíce,
dosáhli zaslíbení.

58. Protož nezamítejtež smělé
doutanlivosti své, kteráž velikou
má odplatu.

59. Než potřebě jest vám * trpě-
livosti, abyste vůli Boží činíce,
dosáhli zaslíbení.

60. Protož nezamítejtež smělé
doutanlivosti své, kteráž velikou
má odplatu.

že * jest věrný ten, kterýž za-
slíbil.

12. A protož i z jednoho, * a to
již umrtvěného, rozplodilo se
o potomků, jako jest mnohství
hvězd nebeských, a jako * pí-
sek nesčíslný, kterýž jest na břé-
hu mořském.

13. Poděť viry * zemřeli ti vši-
ckni, nevzavše zaslíbení, ale zda-
leka je viděvše, jim i věřili, i je
vtílali, a vyznávali, že jsou o hos-
tá a příchozí na zemi.

14. Nebo ti, kteříž tak mluví,
zjevně to prokazují, že vlasti
hledají.

15. A jistě, kdvyb se byli na onu
rozpominali, z, kterýž vyšli, měli
dosť času zase se navrátiti.

16. Ale oni lepší žádali, to jest
nebeské. Protož i sám Bůh * ne-
stydí se slouiti jejich c Bohem;
nebo připravil jim město.

17. Věrou * obětoval Abraham i-
zaka, byv pokoušán, a to jedno-
rozeného obětová ten, kterýž byl
zaslíbený přijal.

18. K němuž bylo řečeno: V I-
zákovi nazýváno * bude tobě símě,
19. Tak o tom smýšleje, že jest
proceň Bůh i z mrtvých vzkřísiti.
Protož jej jako z mrtvých * vzkři-
šného přijal.

20. Věrou * budoucích věcech
požehnání dal Izak Jákobovi a
Ezau.

21. Věrou * Jákob, umíraje, kaž-
dému z svnu Jozefových počeh-
nání dával, a poklonil se na
o vrch hůlky své.

22. Věrou Jozef, * dokonávaje, o
vyjítí svnu Izraelských zmínku
učinil, a o kostech svých poručil
Ezau.

23. Věrou Mojiž, * narodiv se,
ukryt byl za tři měsíce od rodičů
svých, proto že viděti krásné pa-
choláiko, a o nebáli se rozkazu
* královského.

24. Věrou Mojiž, * byv již do-
rostlý, odešel slouiti svym děc-
ry Faraonovy.

25. Vyvolyv * sobě raději proti-
livnosti trpěti s lidem Božím, než-
li časné a hršné pohodli mliti,
26. Větší sobě pokládaje zboží
nad Egypťské poklady pobanění

Kristovo; nebo prohlédal k od-
platě.

27. Věrou * opustil Egypt, ne-
boje se hněvu královského; nebo
jako by viděti neviditelného, tak
se utvrdil.

28. Věrou * slavil bož beránka
a vyřiti krve, aby ten, kterýž hu-
bil prvorozené, nedotekl se jich.

29. Věrou * přešli moře červené,
jako po suchu; o čež pokusivše se
Egypťští, ztonuli.

30. Věrou zdi * Jericha padly,
když je obcházel za sedm dní.

31. Věrou Raab * nevěstka ne-
zahynula s neposlušnými, pokor-
ně přijavši špeheře.

32. A coť mám více praviti? Ne-
postačít mi zajisté čas k vypra-
vování o * Gedeonovi o a Bará-
kovi, * a Samsonovi, o a Jefe-
a * Davidovi, a ooc Samuelovi,
a prorocích.

33. Kteříž skrze víru * sbrabo-
vávali království, činili vyboje-
nosti, docházeli c zaslíbení, za-
cpavali * ústa lvům, *
ok, 7, 12, 2, 89, 30, 2, 10, 38, *
**K, 13, 24, *ok, 11, 6, 5, *
**K, 1, 20, 7, 15, *
**K, 1, 20, 7, 15, *
**K, 1, 20, 7, 15, *

34. Uhašovali * moc ohně, o u-
tekli ostroiti meče, * zmocněni
bývali v mrdobách, silni oc učí-
něni v boji, vojska * zaháněli
cizozemců.

35. Ženy * přijímaly mrtvé své
vzkříšene, jimi pak roztahováni
jsou, neoblíbivše sobě vysvobo-
zení, aby lepšího dosáhli vzkří-
šení.

36. Jimi pak posměchy * a mrs-
káním trápeni, ano i vězeními a
žalářii.

37. Kamcnováni * jsou, sekáni,
pokoušeni, mečem zmordováni;
o chodili v kožích ovčích a ko-
zelcích, * opuštění, ssouzení, a
zle s nimi makládáno.

38. Jichžto nebyl svět hoden, po-
pustinách bloudíce, i po horách,
a jeskyních, i v doupatech země.

39. A ti všickni svědectví do-
sáhše skrze viru, neobdrželi za-
slíbení.

40. Proto že Bůh něco lepšího
nám obmyslel, aby oni bez * nás
nepřišli k dokonalosti.

KAPITOLA 12.

Napominá apóstol k rytčování u víře, 2. a k snášení protivenství, ode Pána do-
paušněh, 10. nejstavnější věc nebouká,
jako pravý, k němuž běháme, cíl, před
očí předkládá se.

Protož i my, takový oblak svěd-
ků vůkol sebe majíce, * odvrnou-
ce všeliké břímě, i snadné obli-
čující nás hřích, skrze trpělivost
konejme běh uloženoého sobě boje,
*K.6.4.13.

2. Patřice na vůdce a dokonava-
tele víry Ježíše, kterýž místo
předloženo sobě radostí strpěl
*Křiz, opováživ se hanby, i o po-
sádl se na pravici trůnu Božího,
*Luk.24.26.46. Sk.8.15. ož.14.1.19.

3. A považte, jaký jest ten, kte-
rýž snášel od hříšníků takova
proti sobě odmlouvání, abyste ne-
ustávali, v myslech svých hy-
nouce.

4. Ještě jste se až do krve * ne-
zprotivili, proti hříchu bojujice,
*1 Kor.10.13.

5. A což jste zapomeli na na-
pomenutí, kteréž k vám jako k
synům mluví: Synu * můj, nepo-
hrdej kázní Páně, aniž sobě stýs-
kej, když od něho třeslín býváš?
*Job.5.17. Pta.1.5.1.12.

6. Nebo kohož miluje Pán, to-
hřez, a svíná každého, kte-
rěhož za syna přijímá.

7. Jestliže kázní snášíte, Bůh se
vám podává jako synům. Nebo
který jest syn, jehož by neitřestl
otec?
8. Pakli jste bez kázně, kteréž
všickni účastni jsou, tedy jste
cizoložhata, a ne synové.

9. Ano tělesné otce své měli
jsme, kteréž nás třestali, a měli
jsme je u vážnosti, i zdalíž ne-
máme mnohem více poddání býti
* Otci duchů, abychom živi byli?
*1V M.16.22. 27.16. 1z.37.16. Zs.oh.19.1.

10. A onino zajiště po nemohé
dny, jakž se jim vidělo, třestali,
ale tento v věcech přeužilečných,
totiž k tomu, abychom došli ú-
častnosti svatosti jeho.

11. Každé pak třestání, když
přítomné jest, nezdá se býti po-
těšené, ale smutné, než potom
rozkošné ovoce spravedlnosti při-
náší těm, kteréž by v něm poví-
čeni byli.

12. Protož opuštěných rukou a
zdemlených kolen * posilíte,
*1z.35.3.

13. A * přímé kroky činite noha-
ma svýma, aby, což zkulhavelo.

do konce se nevyvinulo, ale ra-
ději udržaveno bylo.

14. Pokoje * následujte se všech-
němi a svatosti, bez o níž žádný
neužrjí Pána,
*K.12.1.2.3.
*K.12.1.2.3.

15. Prohlédájte, * aby někdo
o neopadl od milosti Boží, a aby
nějaký kofen hořkosti nepod-
rostl, a neučinil * přelážky;
skrze něž by poškrvňeni byli
mnozi;
*K.3.11. o 11 Kor.8.1.

16. Aby někdo nebyl * smilník,
aneb ohýzdny, jako o Ezau, kte-
rýž za jednu krmí prodal prvoro-
zenství své. *Eze.5.8. Kol.3.9. o 1 M.25.29.

17. Vite zajiště, že potom * chřtí-
je dědičné dosáhnutí požehná-
ní, pohrdnutí jest. Nebo nenalezl
mista ku pokání, ačkoli ho s plá-
cem hledal.
*1 M.27.30.46.1.

18. Nebo * nepřistoupli jste k
hmotné hoře a k hořicím ohni,
a k vichru, a k mrakotě, a k
bouři,
*11 M.19.12.

19. A k zvuku trouby a k hlasu
slov, kteréž kdož slyšeli, * pro-
sili, aby k nim nebylo více mlu-
veno.

20. (Nebo nemohli sněsti toho,
což bylo praveno: * Když se i
hovado dotklo hory, buďet uká-
menováno, aneb šípem posře-
leno.
*11 M.19.12.19.

21. A tak hrozné bylo to, což vi-
děli, že Mojžíš řekl: Lekl jsem
se, až se třesu.)

22. Ale * přistoupli jste k hoře
Sionu, a k městu Boha živého,
o Jeruzalému nebeskému, a k
nesčíslnému zástupu andělů,
*1z.2.2. o Gal.4.19.

23. K veřejnému shromáždění a
k církví prvorozených, kteréž
* zapsáni jsou v nebesích, a o k
Bohu soudci všech, a k duchům
spravedlivých dokonalých,
*Luk.10.20. o 1 M.18.25.

24. A k * prostředníku o Nové-
ho Zákona Ježíšovi, a ku * po-
kropení krvi, lépe mluvící o než
Abelova.
*11 M.24.8. *1 Petr.1.2. o 1 M.4.10.

25. Vizítež, abyste neodpírali mlu-
vicimu. * Nebo ponevadž onino
neušli, kteréž odpírali tomu, jenž
na zemi na místě Božím mluvil,
čím více my, jestliže tím, kterýž
s nebe jest, pohrdneme? *K.2.9.10.29.

26. Jehož hlas tehdáž byl zemi
pohnul, nyní pak zasílil říka:
* Ještěť já jednou pohnu netoliko
zemi, ale i nebem.

27. To pak, že di: Jestě jednou,
světle ukazuje pohnutelných vě-
cí přenesení, jakožto učiněných,
aby zůstávaly ty, kteréž jsou ne-
pohnutelné.

28. Protož království přijímají-
ce nepohutelné, mějmež * mi-
lost, skrze kteroužto služme libé
Bohu, s vážností o a uctivostí,
*1 Petr.5.5. o Filip.2.12.

29. Neboť * Bůh náš jest oheň
spalující.
*V M.4.24. Ž.18.9.

KAPITOLA 13.

K dobrým a milosrdným skutkům, s k
ctnému životu, 13. k snášení protivenství
pro Krista, 17. ku poslušnosti správci,
18. i k modlitbám za ně napominá apo-
stol.

Láska * bratrská ať zůstává,
*K.12.10. Eze.4.3.

2. Na přivítivost * k hostem ne-
zapomínejte; skrze ni zajiště ně-
kteří, nevědouce, andělý o za-
hostě přijímali.
*1 Petr.4.9. o 1 M.18.3.

3. Pomníte * na vězné, jako
byste spoluvězněvé byli, na sou-
žele, jakožto ti, kteréž také v
žele jste.
*Mat.23.36.

4. Poctivěť * jest u všech manžel-
ství a lože nepoškrvňené, o smil-
níky pak a cizoložníky souditi bu-
de Bůh.
*11 M.20.14. o 1 Kor.6.10.

5. Obcování vedte bez * lakom-
ství, dosí o majice na tom, což
má. Onť zajiště řekl: * Nikoli
nenechám M.96. aniž tě opustím;
opřel.15.16. Mat.6.25.34. *V M.91.6.8.

6. Tak abychom doufanlivě ři-
kali: Pán spomocník * můj, aniž
se budu báti, by mi co učinili
mohl člověk.
*Z.56.5.12. 118.6.

7. Zpomínejte na vůdce své, kte-
říž vám mluvili slovo Boží, je-
jichžto obcování jaký byl, cíl,
* spatřující, následující jeřich
víry.
*1 Kor.4.16. 111.1.

8. Ježíš Kristus * věcra i dnes
tentýž jest, i na věky.
*Z.2.7.

9. Učením * rozličným a cizím
nedejte se ločiti. Výborněť jest
zajiště, aby milostí upevněno bylo
srdce, a ne o pokrmy, kteréž ne-
prospělí těm, kteréž se jimi vá-
zali.
*Jer.23.8.

10. Mámeť oltář, z něhož ti nemají
práva jísti kdož stánku slouží.
11. Nebo * kterýchž hovad krev
K židům psán jest z Vlach po Timoteovi.

vnášina bývá za hřích do svaty-
ně skrze nejvyššího kněze),
těch o pálena bývali těla vně za-
stany.
*111 M.4.5.12.21. 6.30. 16.27.
o 11 M.29.14. 1V M.19.8.

12. Protož i Ježíš, aby posvětil
lidu svou vlašni krvi, vně * za
branou lrpěl.
*Jan.19.18.46.1.

13. Vyjděmež tedy k němu ven z
stanů, pohanění jeho nesouce.
14. Neboť * nemáme zde města
zůstávajícího, ale onoho budouci-
ho hledáme.
*K.11.10.13.16. Z.38.14.
Mch.2.10. Filip.3.20. 1 Petr.2.11.

15. Protož skrze něho obětujeme
Bohu obět * chvály vždycky, to
jest ovoce rtů, oslavujících jmé-
no jeho. *111 M.7.12. Ž.50.23. Eze.5.20.

16. Na * účinnost pak a na zdíl-
nost nezapomínejte, nebo v tako-
vých obětech zvláštní svou o li-
host má Bůh. *17 Kor.9.12. o Filip.4.18.

17. Povolni * budete správčím
svým a poslušni; onit o zajiště
hdejí nad dušermi vašimi, jako ti,
kterých počet mají vydati, aby lo
s radostí činili, a ne s stykáním.
Neboť by vám to nebylo užitečné.
*1 Petr.2.29. 11. e.3.12.
*1 Tim.5.17. 1 Petr.5.3. Ezech.3.17.18.

18. Modltež * se za nás; doufá-
meť zajiště, že dobře svědomí
máme, jako ti, kteréž se chceme
ve všem chvalitebně chovati.
*Efez.6.18.19. Filip.1.19.

19. Tím pak více prosím vás,
abyste to činili, proto abych tím
dříve navrácen byl vám.
20. Bůh pak pokojte, kteréž to-
ho velikého pro krev smlouvy
* věčné pastýře ovci vzkřísil z
mrtvých, Pána našeho Ježíše,
*Ezech.34.23. Jan.10.11. Sk.2.24. 11. e.3.25.

21. Učinití vás způsobné ve všeli-
kém skutku dobrém, k čínění vů-
le své, písobě v vás to, což jest
libé před obličejem jeho, skrze
Ježukrista, jemuž sláva na věky
věků. Amen.

22. Prosimť pak vás, bratři,
snestěž trpělivě slovo napomenutí
tohoto; neboť jsem krátce psal vám.

23. Včtež o bratru Timoteovi,
že jest propuštěn, s kterýmžto,
(přišel-li by brzo,) navštívim vás,
24. Pozdravítež všech správčů
svých, i všech svatých. Pozdra-
vují vás bratři z Vlach.

25. Milost Doží se všechntými
vámi. Amen.

1) Biblí kral. z r. 1613: biakupa.